

Falsterbo-gevoel boven Ede

Sander Pruiksmā

Op 20 oktober 2007 deed ik een bijzondere waarneming boven telpost Langekampweg in Ede (Gelderland). De telpost ligt ten westen van Ede langs de spoorlijn Arnhem-Utrecht. Ingeklemd tussen bedrijventerreinen lijkt het geen al te bijzondere plek. Dit is maar schijn. Op de grens van Zuid-Veluwe en Gelderse Vallei is het op sommige dagen spitsuur. Op dagen met goede thermiek kun je hier vele (soorten) roofvogels verwachten. Zaterdag 20 oktober 2007 was zo'n dag.

Uit mijn jarenlange ervaring met trektellen weet ik dat het derde weekend in oktober buizerdtijd is. En hoewel er eerder al een eerste hoos langs de Duitse grens was gepasseerd, besloot ik deze zaterdagmiddag te posten om eventuele trekkers waar te nemen. Eerlijk gezegd viel het in eerste instantie tegen. Het zat allemaal behoorlijk hoog. Eigenlijk wilde ik het bijltje er bij neerleggen en ik besloot om half drie weg te gaan. Dat werd dus half vier...

Zoals vaker bij trektellen komt het leukste als je de spullen aan het inpakken bent. Ik had de verrekijker al in de tas, toen ik in mijn ooghoek iets zag bewegen. Waren dat roofvogels superhoog of zag ik insecten, *wishful thinking*? In een beweging greep ik mijn verrekijker uit de tas en staarde in het hemelsblauw. Het stipje bleek inderdaad een rover. Het was een Buizerd die afgleed naar zuid. Ik volgde de vogel en zo kwam ik bij een volgende Buizerd, en een volgende... Acht Buizerds vlogen in dezelfde lijn achter elkaar, zoals vliegtuigen voor landing op Schiphol. Ik volgde de lijn terug om te zien of er meer achteraan kwamen. Tot mijn kijkerbeeld bleef steken pal boven de post, waar het werkelijk krioelde van de schroevende Buizerds. Ik probeerde ze te tellen maar kon geen schatting maken. Ik haalde de kijker van mijn ogen en probeerde ze met het blote oog te vinden. Hoe had ik ze kunnen missen? De hoogte, het bruin tegen het blauw, zonder kijker zag ik er hooguit een stuk of vijf. Met de kijker weer op de groep gericht wachtte ik tot ook deze zouden gaan afglijden. Alleen op deze manier waren ze te tellen. Het bleken er 53! Toen de laatste was geteld volgde ik in tegengestelde richting de vlieglijn. Al snel vond ik een volgende bel: 24 Buizerds. Ik begon een idee te krijgen hoe het er op Falsterbo of Gibraltar uit moet zien. Dit had ik nog nooit zo meegemaakt.

Na die vierentwintig bleef het lange tijd stil in de lucht (niet in mij zelf, de adrenaline joeg door mijn lichaam). Maar nog was het niet over. Uiteindelijk binnen ongeveer 50 minuten op de kop af 145 Buizerds. Geen gekke score voor zo'n kleine telpost midden tussen de industrie. Uiteindelijk zijn er op die dag op diverse posten mega-aantallen buizerds gezien. Een *once-in-a-lifetime* moment.

Adres: Dirk Boutsstraat 9, 6717 PB Ede, s.pruiksmā@chello.nl